

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: POE, spol. s r.o., IČO 49608312,
sídlem Varenská 3101/49, 702 00 Ostrava,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/95633-823,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) domáhala zrušení Oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy a zjednodušené žádosti o platbu vydaného žalovaným dne 22. 4. 2024 pod č. j. MPSV-2024/95633-823 (dále též „*napadené rozhodnutí*“).

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

2. Úvodem považuje soud za vhodné popsat vývoj věci, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí.
3. Rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 5. 4. 2013, č. OP LZZ/GG 3.3/96/5/00052, byla žalobkyni poskytnuta dotace na realizaci projektu „Řešení pro Olomoucký kraj“ (dále jen „projekt“) ve výši 5.666.634,80 Kč.
4. Protože však žalovaný shledal porušení metodických pravidel a ust. § 31 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, oznámil žalobkyni, že poskytnutá dotace bude krácena o částku ve výši 1.019.994,26 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které ministryně práce a sociálních věcí (dále jen „ministryně“) zamítla rozhodnutím ze dne 4. 1. 2016, č. j. 2015/66975-821/1.
5. Na základě výzvy k vrácení části dotace ze dne 15. 1. 2016, č. j. 2016/881-821, vydané žalovaným podle § 14f zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), žalobkyně vrátila část dotace ve výši 622.769,34 Kč. Zároveň však proti této výzvě podala žalobu k městskému soudu, který rozhodl rozsudkem ze dne 31. 8. 2016, č. j. 5 A 49/2016-54, tak, že odmítl žalobu proti úkonu žalovaného – výzvě k vrácení dotace nebo její části, neboť není rozhodnutím, a zároveň zamítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného s odůvodněním, že výzva byla pouhou informací o tom, že žalobkyně porušila dotační podmínky, a jejím účelem bylo umožnit žalobkyni, aby své pochybení uznala a část poskytnuté dotace dobrovolně vrátila. Postupem žalovaného tedy nemohlo být zasaženo do práv žalobkyně, neboť daná výzva nebyla přímo vynutitelná a žalovaný pro případ jejího neuposlechnutí nestanovil žádnou bezprostřední sankci. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) zamítl rozsudkem ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Afs 219/2016-27.
6. Žalobkyně podala rovněž žalobu proti výše označenému rozhodnutí ministryně ze dne 4. 1. 2016, č. j. 2015/66975-821/1, a toto rozhodnutí, jakož i jemu předcházející oznámení o krácení dotace, městský soud zrušil rozsudkem ze dne 31. 5. 2019, č. j. 8 A 41/2016-74, pro jejich nepřezkoumatelnost.
7. Dále žalovaný vydal Oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy a zjednodušené žádosti o platbu ze dne 9. 9. 2019, č. j. MPSV-2019/184056-823, kterým žalobkyni oznámil, že jí nebude vyplacena částka ve výši 397.224,92 Kč. Proti tomuto oznámení podala žalobkyně námitky, které byly rozhodnutím ministryně ze dne 22. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/194242-823/2, zamítnuty.
8. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ministryně podala žalobu, o které městský soud rozhodl rozsudkem ze dne 21. 9. 2023, č. j. 3 A 10/2020-84. Ve výroku I. vyslovil, že rozhodnutí ministryně o námitkách je nicotné, neboť rozpočtová pravidla ve znění do 19. 2. 2015 nesvěřovala poskytovateli dotace pravomoc rozhodnout o takových námitkách, respektive vůbec nepředpokládala existenci takového opravného prostředku. Výrokem II. městský soud zrušil oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy ze dne 9. 9. 2019 s odůvodněním, že žalovaný nebyl oprávněn k nevyplacení dotace přistoupit, neboť rozhodná právní úprava takový postup neumožňovala. Ustanovení § 14e rozpočtových pravidel ve znění do 19. 2. 2015 totiž připouštělo nevyplacení části dotace pouze v případě, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, které by mohlo mít za následek porušení rozpočtové kázně. Takové pochybení však žalobkyni v dané věci vytýkáno nebylo. Za porušení pravidel identifikované

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

žalovaným tedy žalobkyně mohla být postižena toliko formou odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 a 44a rozpočtových pravidel. Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 1. 3. 2024, č. j. 6 Afs 289/2023-27, a přisvědčil názoru městského soudu, že v dané věci bylo třeba při aplikaci § 14e rozpočtových pravidel vycházet z jeho znění, které bylo účinné do 19. 2. 2015.

9. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí označené v záhlaví tohoto rozsudku. V něm žalobkyni oznámil: „*Vaše závěrečná monitorovací zpráva a zjednodušená žádost o platbu byly schváleny bez krácení dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, na základě čehož Vám bude na bankovní účet č. 159789971/0300, doložený dne 4. 4. 2024 uhrazena částka vykázaná v žádosti o platbu č. 6 ve výši 397 224,92 Kč pod variabilním symbolem 4339600052.*

Zároveň si Vás dovoluujeme upozornit, že na výše uvedenou částku Vám bude vzhledem k pochybením, jimiž byl dotčen doložený nově vytvořený/inovovaný produkt v rámci Závěrečné monitorovací zprávy, následně zaslána výzva k vrácení části dotace dle § 14f zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.“

II. Žaloba

10. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
11. Žalobkyně má za to, že žalovaný jí v důsledku krácení dotace zadržuje celkem částku 1.019.994,26 Kč a měl by jí celou tuto částku vyplatit. Přesto, že v nyní napadeném rozhodnutí není zmíněno žádné konkrétní porušení rozpočtových pravidel ani žádná sankce, je jím žalobkyni přiznáno pouze vyplacení části dotace ve výši 397.224,92 Kč. Žalobkyně namítá, že pokud žalovaný schválil závěrečnou monitorovací zprávu a zjednodušenou žádost bez výhrad, tedy bez jakéhokoli krácení, sankce či zjištění porušení rozpočtové kázně, pak není právní důvod k tomu, aby nadále zadržoval částku ve výši 622.769,34 Kč.
12. Z důvodu procesní opatrnosti žalobkyně v rámci své žaloby (nikoli však v jejím samotném petitu) rovněž navrhla, aby soud označil jednání žalovaného jako trvající nezákonný zásah spočívající v zadržování částky ve výši 622.769,34 Kč.
13. Žalobkyně dále považuje napadené rozhodnutí za nesrozumitelné, neboť jí není jasné, jaká pochybení má žalovaný na mysli v závěrečné větě, když žádná konkrétní zde nejsou uvedena a všechna předchozí rozhodnutí o uložení sankce či krácení dotace již neexistují v důsledku jejich zrušení soudem.
14. Žalobkyně doplnila, že jí byla adresována v pořadí druhá výzva k vrácení dotace ve výši 397.224,92 Kč, na kterou však již nereagovala. Namítá, že důvody k vrácení části dotace uvedené v této výzvě jsou zcela odlišné od těch, které byly uvedeny ve výzvě předchozí.

IV. Vyjádření žalovaného k obsahu žaloby

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť ji považuje za nedůvodnou.
16. Nejprve žalovaný vyjádřil názor, že by se soud danou věcí neměl zabývat, neboť se jedná o věc již jednou rozhodnutou. Žaloba totiž svým obsahem směřuje na vyplacení částky ve výši 622.769,34 Kč, tyto finanční prostředky však žalobkyně dobrovolně vrátila v návaznosti na

výzvu podle § 14f rozpočtových pravidel ze dne 15. 1. 2016. Žalobu tuto výzvu napadající městský soud zamítl rozsudkem č. j. 5 A 49/2016-32, který byl potvrzen rozsudkem NSS č. j. 5 Afs 219/2016-27. V dané věci se přitom neobjevily žádné nové skutečnosti.

17. K napadenému rozhodnutí žalovaný uvedl, že jím reagoval na rozhodnutí městského soudu ze dne 21. 9. 2023, č. j. 3 A 10/2020-84, potvrzené Nejvyšším správním soudem, kterým bylo zrušeno předchozí Oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy a zjednodušené žádosti o platbu ze dne 9. 9. 2019 s tím, že žalovaný nebyl oprávněn k nevyplacení dotace přistoupit a žalobkyně mohla být postižena pouze formou odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 a 44a rozpočtových pravidel. Protože žalovaný byl vázán právním názorem soudu, postupoval tak, že napadeným rozhodnutím žalobkyni oznámil schválení monitorovací zprávy a žádosti o platbu bez krácení podle § 14e rozpočtových pravidel a následně dne 29. 4. 2024 žalobkyni vyplatil dosud nevyplacenou část dotace ve výši 397.224,92 Kč. S ohledem na to, že se soudy doposud nevyjádřily meritorně k samotným pochybením, které žalovaný v projektu shledal, žalovaný žalobkyni dne 10. 5. 2024 vyzval ve smyslu § 14f rozpočtových pravidel k vrácení dodatečně vyplacené části dotace ve výši 397.224,92 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobkyně tuto část dotace nevrátila, žalovaný věc předal k dalšímu postupu orgánu finanční správy podle § 44a rozpočtových pravidel a § 134 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.
18. Žalovaný zdůraznil, že napadeným rozhodnutím napravit výhradně pochybení spočívající v krácení dotace ve výši 397.224,92 Kč ve smyslu § 14e rozpočtových pravidel. Nijak jím však nerevidoval výzvu podle § 14f rozpočtových pravidel ze dne 15. 1. 2016 k vrácení části již vyplacené dotace ve výši 622.769,34 Kč, kterou žalobkyně na základě této výzvy dobrovolně vrátila.
19. Žalobní námitce, že v napadeném rozhodnutí není zmíněno žádné konkrétní porušení rozpočtových pravidel ani žádná sankce, žalovaný oponoval argumentem, že jestliže bylo soudem vysloveno, že krácení dle § 14e rozpočtových pravidel nebylo možné provést a krácená část dotace musela být žalobkyni vyplacena, pak nebyl důvod uvádět v napadeném rozhodnutí bližší informace o pochybení žalobkyně. Účelem druhého odstavce napadeného rozhodnutí dle žalovaného bylo informovat žalobkyni o tom, že na vyplacenou částku ve výši 397.224,92 Kč bude vydána výzva k vrácení této části dotace ve smyslu § 14f rozpočtových pravidel. S nedostatky zjištěnými v předmětném projektu byla žalobkyně seznámena až právě v této výzvě.

V. Soudní přezkum

20. Městský soud v Praze rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým projednáním věci ve stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud se v první řadě zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, k níž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
22. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23).

23. K uvedenému však soud doplňuje, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 212/2006-76 ze dne 19. 2. 2008). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
24. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že toto není stiženo vadou nepřezkoumatelnosti.
25. Napadené rozhodnutí je již na první pohled velmi stručné, soud se proto zabýval tím, zda bylo dostatečným způsobem odůvodněno, a na základě níže uvedeného rozboru došel k závěru, že i když je velmi stručné, obsahuje soudem přezkoumatelnou úvahu žalovaného odůvodňující výrok napadeného rozhodnutí ještě v míře dostačující odrážející procesní vývoj dané věci.
26. V prvním ze dvou odstavců napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl: „*Va š e z á v ě r e č n á monitorovací zpráva a zjednodušená žádost o platbu byly schváleny bez krácení dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, na základě čehož Vám bude na bankovní účet č. 159789971/0300, doložený dne 4. 4. 2024 ubrazena částka vykázaná v žádosti o platbu č. 6 ve výši 397 224,92 Kč pod variabilním symbolem 4339600052.*“
27. Smyslem citovaného textu oznámení bylo zcela zjevně informovat žalobkyni o tom, že žalovaný neshledal pochybení podle § 14e rozpočtových pravidel ve znění do 19. 2. 2015, v důsledku něhož by mohl přistoupit ke krácení dotace ve výši 397 224,92 Kč. Podle tohoto ustanovení *poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace.* Žalovaný tedy žalobkyni oznámil, že se nedomnívá, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a proto jí uhradí částku vykázanou v žádosti o platbu č. 6 ve výši 397.224,92 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný tímto postupem žalobkyni vyhověl, a tedy nezasáhl negativně do její právní sféry, nebylo podle názoru soudu zapotřebí podrobnějšího odůvodnění.

28. Postup žalovaného soud aprobejuje také z hlediska meritorního přezkumu, neboť ho pokládá za souladný s právní úpravou v rozhodném znění a s právním názorem vyjádřeným v rozsudku městského soudu ze dne 21. 9. 2023, č. j. 3 A 10/2020-84, kterým byl žalovaný vázán.
29. V dalším odstavci žalovaný uvedl: „Zároveň si Vás dovoluujeme upozornit, že na výše uvedenou částku Vám bude vzhledem k pochybením, jimiž byl dotčen doložený nově vytvořený/inovovaný produkt v rámci Závěrečné monitorovací zprávy, následně zaslána výzva k vrácení části dotace dle § 14f zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.“
30. Soud připouští, že citovaná závěrečná věta napadeného rozhodnutí může být na první dojem matoucí v tom smyslu, že může vyvolat zdání, že je v rozporu s obsahem v předcházejícím odstavci. Při pozorném a důsledném přezkumu obsahu rozhodnutí však soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Zatímco v prvním odstavci žalovaný žalobkyni oznámil, že neshledal, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a proto jí požadovanou částku musí vyplatit (neboť z jiného důvodu nemůže přistoupit k nevyplacení části dotace), v druhém odstavci ji upozornil, že identifikoval určitá jiná pochybení, pročez jí zašle výzvu k vrácení části dotace dle § 14f rozpočtových pravidel. Citované upozornění tedy podle soudu nečiní text vnitřně rozporným. Zároveň soud nemůže přisvědčit žalobkyni, že by tato část napadeného rozhodnutí trpěla vadou nedostatku důvodů. Je totiž v rámci napadeného rozhodnutí uvedena pouze jako „upozornění“, na okraj, pro úplnost a snad i nadbytečně. Uvedení „upozornění“ však ničeho nemění na skutečnosti, že hlavním, respektive jediným účelem žalobou napadeného oznámení bylo sdělit žalobkyni, že jí bude vyplacena částka ve výši 397.224,92 Kč (k čemuž dle vyjádření žalovaného následně došlo). Připomínka, že bude žalobkyně někdy v budoucnu vyzvána k vrácení části dotace, nebylo třeba nijak odůvodňovat, neboť k tomuto kroku v napadeném rozhodnutí žalovaný ještě nepřistoupil, pouze žalobkyni na tuto možnost upozornil.
31. Pokud jde o námitku směřující proti odůvodnění výzvy k vrácení části dotace, kterou žalovaný žalobkyni zaslal až po vydání napadeného rozhodnutí, musí soud žalobkyni upozornit, že tato výzva nebyla předmětem tohoto soudního řízení. Předmětem přezkumu bylo výhradně oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy a zjednodušené žádosti o platbu označené v žalobě, nadto byl soud při jeho přezkumu povinen vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. K později vydané výzvě proto soud nemohl nijak přihlídnout, a tedy se uvedenou námitkou nemohl zabývat.
32. Dále se soud zabýval žalobní námitkou, že přestože v napadeném rozhodnutí není zmíněno žádné konkrétní porušení rozpočtových pravidel, je jím žalobkyni přiznáno pouze vyplacení části dotace ve výši 397.224,92 Kč, a nikoli celá „zadržovaná“ částka ve výši 1.019.994,26 Kč.
33. Ze spisového materiálu vyplývá, že výzvou ze dne 15. 1. 2016, č. j. 2016/881-821, byla žalobkyně vyzvána k vrácení části dotace ve výši 622.769,34 Kč ve smyslu § 14f rozpočtových pravidel. Žalobkyně tuto část dotace v reakci na výzvu skutečně vrátila, o čemž mezi účastníky řízení není sporu. Z následného postupu a vyjádření žalobkyně je zřejmé, že tak učinila z určité procesní opatrnosti, aniž by si byla vědoma následků tohoto kroku, a sice že de facto uznala pochybení vytýkaná ve výzvě, a zaplacená část dotace se tím stala s konečnou platností vrácenou poskytovateli (tj. žalovanému). Tato otázka však již byla vyřešena a žalobkyni objasněna v rozsudku městského soudu ze dne 31. 8. 2016, č. j. 5 A 49/2016-54, a následně v rozsudku NSS ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Afs 219/2016-27, a proto

soud pokládá za nadbytečné se jí podrobněji věnovat. Žalovaný tedy nepochybil, pokud napadeným rozhodnutím žalobkyni oznámil, že jí bude vyplacena částka ve výši 397.224,92 Kč, a nikoli také již vrácená část dotace ve výši 622.769,34 Kč. Tento postup nepředstavuje ani vadu napadeného rozhodnutí správního orgánu ani nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.

34. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným, neboť žalovaný srozumitelně a dostatečně podrobně popsal, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle kterých právních norem rozhodl a jakými úvahami se přitom řídil. Soud zároveň nedospěl k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalovaný vycházel z relevantního znění příslušných zákonných ustanovení, která v předmětné věci aplikoval správně a v souladu s právními názory vyslovenými soudy ve vztahu k projednávané věci, zejména s právním názorem městského soudu a Nejvyššího správního soudu, kterým byl vázán po zrušení Oznámení o schválení závěrečné monitorovací zprávy a zjednodušené žádosti o platbu ze dne 9. 9. 2019, č. j. MPSV-2019/184056-823.

VI. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na shora uvedené soud shledal, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, jemuž však v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Praha 11. prosince 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.